

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : มาตรการทางป้องกันภัยธรรมชาติในกระบวนการคุ้มป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม
จากโรงงาน

โดย : นายสนั่น สุขสว่าง
ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีที่เสนอ 2540

มาตรการทางกฎหมาย ถูกนำมาใช้เป็นมาตรการสำคัญหรือเป็นกฎหมายที่จะนำไปสู่กระบวนการป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมประการหนึ่ง เพราะกฎหมายมีล้วนของขั้นตอนและวิธีการที่จะใช้มังคบไว้อย่างชัดเจน สามารถนำไปมังคบใช้จัดการกับสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมได้ การจะใช้มาตรการทางกฎหมายให้เกิดประโยชน์ในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่อาจใช้เพียงมาตรการใดมาตรการหนึ่งเพียงลำพัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการทางแพ่งและมาตรการทางอาญา ซึ่งเป็นมาตรการที่จะมังคบใช้ต่อเมื่อเกิดปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งขึ้นก่อน ประกอบกับกระบวนการบังคับใช้ที่ค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อน เพราะส่วนใหญ่จะต้องนำเข้าสู่กระบวนการทางศาลยุติธรรมก่อน จึงต้องใช้เวลาพอสมควร เป็นผลให้มิอาจรองรับกับปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างทันการณ์ ด้วยเหตุนี้มาตรการทางป้องกันที่มีลักษณะสำคัญด้วยการให้อำนาจแก่ฝ่ายปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะเข้าไปจัดการกับปัญหาได้ตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนดนโยบาย การวางแผน การควบคุมตรวจสอบ รวมทั้งยังสามารถใช้วิธีการลงโทษได้ตามความจำเป็นเหมาะสม จึงเป็นมาตรการที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการป้องกันและสามารถจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

อย่างไรก็ได้ มาตรการทางป้องกันที่นำมาบังคับใช้ในการควบคุมป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะที่เกิดจากโรงงาน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติลงเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ยังมีปัญหาความไม่สอดคล้องรองรับกับเจตนาการณ์ดังกล่าวได้ จะเห็นได้จากมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ที่บัญญัติยกเว้นมาตรการการขอใบอนุญาตจัดตั้งโรงงานของ

รายงานจำพวกที่ 3 ให้จากหลักทั่วไปที่ถือว่ารายงานประเท่านี้ต้องควบคุมป้องกันปัญหา
มลพิษอย่างเคร่งครัด ผลที่ตามมา็คือการจำกัดอำนาจของรัฐในการเข้าควบคุมป้องกัน
ตามวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐาน และอำนาจการจัดการที่วางไว้อีกมากมาย นอกจากนี้
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 47
ก็มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกัน โดยการกำหนดให้โครงการที่ต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการ
รัฐมนตรีไม่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามเงื่อนไขที่วางไว้สำหรับโครงการ
อื่น ๆ ทั้งที่เป็นมาตรฐานสำคัญในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีการวางแผนหลักเกณฑ์
วิธีการจัดทำและการพิจารณาให้อย่างดีนั้น กลับมอบให้อยู่ในอำนาจดุลพินิจพิจารณา
ของฝ่ายปกครองเพียงฝ่ายเดียว โดยเริ่มจากหน่วยงานเจ้าของโครงการเป็นผู้จัดทำรายงาน
เสนอเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ซึ่งเป็นองค์กรบริหารของฝ่ายปกครองอีก
ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนหรือสาธารณะได้แสดงความคิดเห็น ผลเสียที่ตามมา็คือ
ปัญหาความขัดแย้งต่อต้านคัดค้านจากประชาชนในโครงการต่าง ๆ ดังเช่นในหลายต่อ
หลายโครงการ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีแล้วแต่มีการหยุดชะงัก หรือล้มเลิก
โครงการไป ซึ่งอาจเกิดจากความไม่เข้าใจหรือการสูญเสียผลประโยชน์เป็นส่วนตัว ทั้งที่
ความจริงแล้วบางโครงการอาจก่อประโยชน์ต่อสาธารณะได้อย่างมากมากก็ตาม

ในการศึกษาวิจัย จึงนำเสนอให้เห็นแนวทางที่จะนำมาซึ่งการขัดปัญหา
ดังกล่าว ด้วยการเสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทั้งสองฉบับ เพื่อให้การบังคับใช้
มาตรการทางกฎหมายที่จะก่อให้เกิดผลในด้านการควบคุมป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม
สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการที่เป็นการเปิดโอกาส
ให้แก่สาธารณะที่จะแสดงความคิดเห็นหรือร่วมในการตัดสินใจต่อโครงการที่อาจสร้าง
ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางปฏิชีวิสิทธิ์ในสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้ถูกนำมาเป็นหลักการ
พื้นฐานในสิทธิของประชาชนประจำหนึ่ง อันจะนำมาซึ่งการควบคุมป้องกันปัญหา
สิ่งแวดล้อมจากโรงงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น